

Sodno-zdravniška mnenja.

VI.

Posebne muke morajo biti združene z dejanjem; potem je oceniti oškodbe po zmislu §-a 155. c) kaz. zak.

Dne 24. januarja 1899 je bil krepak kmečki fant z ojstrimi škarjami večkrat ranjen na hrbtu, tako da ni mogel sam domov iti; morala sta ga podpirati dva tovariša. Dne 28. januarja 1899, torej 4 dni po zadobljenih oškvdbah, je bil ranjenec sodno-zdravniško preiskan.

Izvid.

I., 25 let star, srednje velikosti, krepkega mišičja in okostja leži v postelji in toži, da ima na hrbtu hude bolečine, vsled katerih ne more ležati, nego mora cele noči na postelji sedeti. Temperatura 38°, žila 100. — Videti je 1. dva prsta od zgornjega notranjega kota desne lopatice na znotraj proti hrbtnici, ravno ob zgornjem robu kapaste mišice; 2. pod spodnjim lopatičnim kotom desne strani, 3. nad levo lopatico, 4. na levem notranjem lopatičnem robu, 5. na levem lopatičnem grebenu, 6. pod levim spodnjim lopatičnim kotom, 7. na zadnjem robu leve trikotne mišice in naposled 8. na osmem levem rebro na lopatični črti — devetero stikovnih ločitev. Vsaka je zašita, oprášena z jodoformom, ter 2—3 *cm* dolga, 2—3 *mm* režeča, ojstro-robata, zavzemajoča kožo in mišičje. Okrožje je malo rudečkasto in oteklo. Iz dveh oškodb na levi lopatici se polagoma izceja nekoliko gnoja. Če se s prstom otipa hrbet, se čuti na desni strani v koži nabuhlino¹⁾ kakor posledico vstopa zraka v mezdno. — Drugih oškodb na telesu ni najti.

Mnenje.

Na poškodovančevem hrbtu najdene oškodbe so bile prizadete z ojstrim orodjem (baje s trtnimi škarjami). Oškodbe so vsaka sama za-se, kakor tudi skupno lahke ter se zacelijo brez slabih nasledkov. Zdravje in izvrševanje poklica bo moteno manj kakor 20 dni. Opomniti je treba, da bo poškodo-

¹⁾ Hautemphysem.

vanec občutil med zdravljenjem posebne bolečine in težave, in to radi vročine, kožne nabuhline, radi krajevnosti oškodb na hrbtu, radi česar ne more ležati. Glede na to se ocenijo te oškodbe po zmislu §-a 155. c) kaz. zak. Oškodbe so bile prizadete sicer s takim orodjem, s kakoršnim je moči človeka smrtno nevarno raniti, ne pa na tak način, da je z le-tem navadno združena smrtna nevarnost in to radi tega ne, ker moč, s katero se je rabilo orodje, ni bila velika.

Državno pravdnništvo je na to zahtevalo, naj se povprašata za mnenje zvedenca na okrožnem sodišči ter je utemeljevalo svojo zahtevo sledeče:

Po zmislu §-a 155. c) kaz. zak. mora biti združeno dejanje s posebnimi mukami za poškodovanca, zdravniško mnenje pa govori o nasledkih dejanja, katerih pa kazenski zakon ne more imeti v mislih.

Zdravniška zvedenca na okrožnem sodišči sta oddala proučivši sodne spise nastopno

mnenje:

Sodna zdravnika v T . . sta ocenila devetero, kožo in mišičje zavzemajočih oškodb na hrbtu, vsako samo zase ter skupno za lahke, pristavila sta pa, da bo poškodovanec občutil med zdravljenjem posebne bolečine in težave, to pa radi: 1. vročine, 2. kožne nabuhline, 3. krajevnosti. Radi teh okolnosti sta subsumirala oškodbe pod § 155. c) kaz. zak.

Ad 1. Vročina nastopi navadno, če se je rana inficirala. To se lahko zgodi takoj ob prizadetju oškodbe ali pa pozneje. Ko bi se dalo prvo z gotovostjo dokazati, bi se smelo trditi, da je bilo dejanje v neposredni zvezi z nasledki. In ko bi tudi imel poškodovanec radi teh nasledkov posebne muke, bi se vendar ne smelo navzlic temu trditi, da je bilo dejanje združeno s posebnimi mukami, kajti dejanje je nehalo v tistem trenutku, ko je napadalec zadnjikrat sunil, torej v času, ko poškodovanec še ni imel posebnih muk ¹⁾ Če je pa

¹⁾ Več fantov je upijnilo nekega piskrovezca, ga potem sleklo, polilo z žganjem ter slednjič zažgalo. Maschka je opozoril, da je bilo dejanje združeno s posebnimi mukami, ker je trpel poškodovanec med svojo večmesečno boleznijo velikanske bolečine. Temu mnenju je težko pritrditi,

infekcija pozneje nastala, vsled tega, ker morda poškodovanec ni pravilno izpiral ran, je v tem slučaju še manj moči govoriti o združenji dejanja s posebnimi mukami. Sicer pa vročina 38° ni tako visoka, da bi sploh prizadevala kake posebne muke.

Ad 2. Kožna nabuhlina se je razširjala na desni strani hrbta (v kakem obsegu, ni povedano); kožna nabuhlina napravljala pač neprijeten čut napetosti, a posebnih muk ne prizadevala.

Ad 3. Rane so se razprostirale po celem hrbtu. Radi njih ni mogel poškodovanec ležati na hrbtu, légel je pa lahko na levo ali pa na desno stran. Pa tudi če je moral vso noč sedeti, mu to ni moglo takih bolečin prizadeti, katere bi bilo za muke definirati.

Glede na navedeno izjavljava: Opisane oškodbe so bile vsaka za se in skupno lahke vrste, moteče poškodovanca v zdravju in v izvrševanju njegovega poklica manj nego 20 dni. Ne med dejanjem in ne pozneje ni imel poškodovanec takih bolečin, katere bi bilo označiti za posebne muke.¹⁾

Dr. P. Defranceschi.

kajti dejanje je nehalo v tistem trenutku, ko je plamen ugasnil. Potem bi prišel v poštev § 155. b) oziroma c) kaz. zak., namreč, če je bilo moteno zdravje ali izvrševanje poklica najmanj 30 dni, odnosno, če je postala poškodba smrtnonevarna.

Pis.

¹⁾ Muka je bolešno stanje, katero mora primerno dolgo časa trajati. Hoffman (Lehrbuch der ger. Medicin str. 328) omenja dveh jako poučnih slučajev. Prvega je sam opazoval in ocenil. Močan pomočnik je zgrabil svojega gospodarja peka z zobmi za palec ter ga ni izpustil nekaj minut, čeprav je mož vpil in prosil in čeprav se je trudilo več oseb, da oproste napadenca. Palec je bil popolnoma razgrizen in tako zmečkan, da je pozneje zamrl vsled snetljivosti (gangraen). Hoffman je izjavil, da je bilo prizadetje oškodbe združeno s posebnimi mukami. Drugi v Hoffmanu navedeni slučaj je ocenil Blumenstock. Zakonska sta vrgla nekega moža na tla, razkrila spolovila ter je stiskala žena nekaj minut mode z rokama. Blumenstock je trdil, da je bilo dejanje združeno s posebnimi mukami.

Pis.

